Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 19. decembra 2024 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spotrebné dane – Smernica 2008/118/ES – Článok 36 ods. 1 – Online nákup tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v inom členskom štáte – Preprava prostredníctvom prepravcu odporúčaného predajcom – Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa predajca považuje za osobu povinnú zaplatiť spotrebnú daň v členskom štáte určenia“

Vo veci C-596/23 [Pohjanri] [i],

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki, Fínsko) z 26. septembra 2023 a doručený Súdnemu dvoru 26. septembra 2023, ktorý súvisí s konaním:

B UG,

za účasti:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory C. Lycourgos, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia S. Rodin (spravodajca) a O. Spineanu-Matei,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– B UG, v zastúpení: P. Snell, oikeustieteen kandidaati,

– fínska vláda, v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Björkland a I. Söderlund, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: fínčina.

[i] Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. septembra 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 36 ods. 1 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12).

2 Tento návrh bol podaný v rámci žaloby o neplatnosť správneho rozhodnutia, ktorým Verohallinto (daňový úrad, Fínsko) uložil nemeckej spoločnosti B UG povinnosť zaplatiť spotrebnú daň z alkoholu a alkoholických nápojov a daňovú pokutu v celkovej výške 1 645,83 eura.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2008/118

3 Hoci bola s účinnosťou od 13. februára 2023 zrušená smernicou Rady (EÚ) 2020/262 z 19. decembra 2019, ktorou sa ustanovuje všeobecný systém spotrebných daní (Ú. v. EÚ L 58, 2020, s. 4), ustanovenia smernice 2008/118 sú vzhľadom na dátum skutkových okolností vo veci samej uplatniteľné.

4 Kapitola II smernice 2008/118 s názvom „Vznik daňovej povinnosti, vrátenie spotrebnej dane a oslobodenie od spotrebnej dane“ obsahovala článok 7 tejto smernice, ktorého odsek 1 znel takto:

„Daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká v čase uvedenia tovaru do daňového voľného obehu a v členskom štáte, v ktorom je tento tovar do daňového voľného obehu uvedený.“

5 Kapitola V uvedenej smernice s názvom „Preprava a zdanenie tovaru podliehajúceho spotrebnej dani po jeho uvedení do daňového voľného obehu“ obsahovala článok 32, ktorý mal názov „Nadobudnutie súkromnými osobami“ a ktorý v odseku 1 uvádzal:

„Pokiaľ ide o tovar podliehajúci spotrebnej dani, ktorý súkromná osoba nadobúda pre svoje vlastné použitie a ktorý sama prepravuje z jedného členského štátu do druhého, daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká len v členskom štáte, v ktorom sa tovar podliehajúci spotrebnej dani nadobudol.“

6 Táto kapitola V obsahovala článok 36 smernice 2008/118, nazvaný „Zásielkový obchod“, ktorý v odsekoch 1 až 3 uvádzal:

„1. Tovar podliehajúci spotrebnej dani už uvedený do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte, ktorý kúpi iná osoba než oprávnený prevádzkovateľ daňového skladu alebo registrovaný príjemca, usadená v inom členskom štáte, ktorá nevykonáva nezávislú ekonomickú činnosť, a ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene, je predmetom spotrebnej dane v členskom štáte určenia.

Na účely tohto článku ‚členský štát určenia' je členský štát doručenia zásielky alebo ukončenia prepravy.

2. V prípade uvedenom v ods. 1 vzniká daňová povinnosť k spotrebnej dani v členskom štáte určenia v čase dodania tovaru podliehajúceho spotrebnej dani. Uplatňujú sa tie podmienky vzniku daňovej povinnosti a sadzba spotrebnej dane, ktoré sú platné k dátumu, ku ktorému vzniká daňová povinnosť.

Spotrebná daň sa platí v súlade s postupom, ktorý ustanoví členský štát určenia.

3. Osobou, ktorá je povinná platiť spotrebnú daň v členskom štáte určenia, je predajca.

Členský štát určenia však môže stanoviť, že osobou povinnou platiť spotrebnú daň je daňový splnomocnenec usadený v členskom štáte určenia a oprávnený príslušnými orgánmi tohto členského štátu alebo príjemca tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, ak predajca nedodržal ustanovenie ods. 4 písm. a)."

Smernica 92/12/EHS

7 Článok 10 smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecnom systéme, držbe, preprave a kontrole tovarov podliehajúcich spotrebným daniam (Ú. v. ES L 76, 1992, s. 1; Mim. vyd. 09/001. s. 179) v odsekoch 1 a 2 uvádzal:

„1. Výrobky, podliehajúce spotrebnej dani, ktoré predávajú nie oprávnení vlastníci skladov alebo registrovaní, alebo neregistrovaní obchodníci a odosielané alebo prepravované priamo alebo nepriamo obchodníkom alebo v jeho zastúpení, majú byť viazané na spotrebnú daň v cieľovom členskom štáte. Na účely tohto článku ‚cieľové členské štáty' znamenajú členský štát, do ktorého prichádza zásielka alebo transport.

2. Na tento cieľ dodanie výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani už uvoľnených na spotrebu v členskom štáte a dávajúce podnet pre zásielku alebo transport týchto výrobkov osobe, ako je uvedené v odseku 1, ustanovenom v inom členskom štáte a ktoré sú odosielané alebo prepravované priamo alebo nepriamo obchodníkom alebo v jeho zastúpení spôsobia vyberanie spotrebnej dane za tieto výrobky v cieľovom členskom štáte."

Fínske právo

8 Smernica 2008/118 bola vo Fínsku prebratá prostredníctvom valmisteverotuslaki (182/2010) [zákon o spotrebných daniach (č. 182/2010)] (ďalej len „zákon o spotrebných daniach"). Vo veci samej sa tento zákon uplatňuje v znení účinnom v roku 2020.

9 Podľa § 1 druhého odseku zákona o spotrebných daniach sa tento zákon vzťahuje na vyberanie spotrebnej dane okrem iného z liehu a alkoholických nápojov, pokiaľ zákon o osobitnej spotrebnej dani nestanovuje inak.

10 Na účely zákona o spotrebných daniach jeho § 6 bod 11 definuje „zásielkový obchod" ako predaj, pri ktorom osoba iná ako oprávnený prevádzkovateľ daňového skladu alebo registrovaný príjemca, alebo dočasne registrovaný príjemca, ktorá má sídlo vo Fínsku a nevykonáva nezávislú

hospodársku činnosť, nadobudla tovar podliehajúci spotrebnej dani uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, ktorý je odoslaný alebo prepravený do Fínska, a to priamo alebo nepriamo zásielkovým predajcom alebo v jeho mene.

11 Podľa § 72 prvého odseku zákona o spotrebných daniach sa spotrebná daň nevyberá z tovaru uvedeného do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, ak ho nadobudla súkromná osoba pre vlastnú potrebu a prepravuje ho do Fínska.

12 Ustanovenie § 74 prvý odsek tohto zákona stanovuje, že ak súkromná osoba nadobudne tovar podliehajúci spotrebnej dani z iného členského štátu pre vlastnú potrebu spôsobom iným, ako je spôsob uvedený v § 72 tohto zákona alebo prostredníctvom zásielkového obchodu, a tovar do Fínska prepraví iná súkromná osoba alebo obchodník, je povinná zaplatiť spotrebnú daň. Toto ustanovenie spresňuje, že každý, kto sa podieľal na preprave uvedeného tovaru alebo má tovar vo Fínsku v držbe, tiež ručí za daň, ktorú má zaplatiť súkromná osoba, ktorá tovar podliehajúci spotrebnej dani nadobudla, ako keby išlo o jeho vlastný dlh.

13 Podľa § 79 prvého odseku zákona o spotrebných daniach sa spotrebná daň vyberá z tovaru predávaného do Fínska prostredníctvom zásielkového obchodu. V § 79 druhom odseku tohto zákona sa stanovuje, že daň je povinný zaplatiť zásielkový predajca a že ak má zásielkový predajca daňového zástupcu, daňový zástupca je povinný zaplatiť uvedenú daň namiesto zásielkového predajcu, pričom zásielkový predajca ručí za zaplatenie spotrebnej dane, ktorú má zaplatiť daňový zástupca, ako keby išlo o jeho vlastný dlh. V § 79 treťom odseku uvedeného zákona sa stanovuje, že daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká okamihom dodania tovaru podliehajúceho spotrebnej dani vo Fínsku, pričom táto daň je splatná podľa predpisov platných v deň dodania.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 Spoločnosť B UG prevádzkovala internetovú stránku, ktorá bola dostupná vo fínskom jazyku, prostredníctvom ktorej si jej zákazníci mohli zakúpiť nápoje s nízkym alebo vysokým obsahom alkoholu rôznych značiek.

15 Dňa 20. apríla 2020 fínske colné orgány zadržali zásielku alkoholických nápojov, ktoré B UG predala súkromnej osobe s bydliskom vo Fínsku a ktoré boli odoslané z Nemecka tejto osobe. Predmetné nápoje boli zadržané na základe § 103 zákona o spotrebných daniach s cieľom zistiť, či boli pri ich dovoze dodržané ustanovenia tohto zákona.

16 Daňový úrad požiadal tohto kupujúceho, aby mu poskytol vysvetlenia týkajúce sa priebehu objednávky a organizácie prepravy týchto nápojov do Fínska.

17 Podľa vysvetlení poskytnutých uvedeným kupujúcim 25. júna 2020 sa pri zadávaní objednávky na internetovej stránke B UG objavila reklama na prepravné služby spoločností X, Y a Z. V priebehu nákupu sa celková hmotnosť objednaných výrobkov a cena prepravy aktualizovali vždy, keď sa k objednávke pridali nápoje. Po zaplatení ceny za nakupované nápoje sa na internetovej stránke spoločnosti B UG objavila pripomienka týkajúca sa organizácie prepravy. Táto pripomienka podľa uvedeného kupujúceho obsahovala linky odkazujúce priamo na internetové stránky poskytovateľov prepravy. Ten istý kupujúci si vybral spoločnosť X na prepravu nápojov, ktoré si objednal. Kliknutím na odkaz s názvom „X“ nachádzajúci sa v internetovom obchode spoločnosti

B UG bol presmerovaný na internetovú stránku spoločnosti X. Na tejto stránke uviedol svoje kontaktné údaje, ale neposkytol žiadne informácie týkajúce sa jeho objednávky. Poplatok za prepravu zaplatil priamo spoločnosti X na jej internetovej stránke.

18 Daňový úrad predložil dve snímky obrazovky internetových stránok spoločnosti B UG, jednu zo 16. júna 2020 s pokynmi týkajúcimi sa spôsobu dodania a druhú z 24. júna 2020, ktorá obsahovala podmienky dodania. Z týchto snímok obrazovky vyplýva, že B UG sama neorganizuje prepravu výrobkov, ktoré predáva, ale ponúka svojim zákazníkom možnosť vyzdvihnúť si svoje objednávky v sklade nachádzajúcom sa v Nemecku, alebo si vybrať na tento účel prepravcu, pričom niektorí prepravcovia boli z tohto dôvodu uvedení na internetovej stránke spoločnosti B UG. Okrem toho z uvedených snímok obrazovky vyplýva, že táto spoločnosť oznámila svojim zákazníkom, že sú povinní zaplatiť daň vo Fínsku.

19 Rozhodnutím z 21. augusta 2020 daňový úrad vyrubil spoločnosti B UG za alkoholické nápoje zadržané 20. apríla 2020 daň z liehu a alkoholických nápojov a daňovú pokutu v celkovej výške 1645,83 eura. Zastával názor, že táto spoločnosť alebo osoba konajúca v jej mene priamo alebo nepriamo odoslala alebo prepravila predmetné alkoholické nápoje do Fínska a že v dôsledku toho uvedená spoločnosť konala ako zásielkový predajca a je povinná zaplatiť spotrebnú daň vo Fínsku.

20 B UG podala proti tomuto rozhodnutiu námietku u správcu dane. Rozhodnutím z 1. júna 2021 daňová správa túto námietku zamietla.

21 B UG podala proti rozhodnutiu daňovej správy z 1. júna 2021 žalobu na Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki, Fínsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom navrhla zrušenie tohto rozhodnutia a všetkých spotrebných daní z liehu a alkoholických nápojov, ktoré jej boli uložené.

22 Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa pýta, či sa B UG podieľala na preprave alkoholických nápojov, ktoré predávala na svojej internetovej stránke, a tak ju treba považovať za osobu podliehajúcu spotrebnej dani vo Fínsku ako zásielkový predajca týchto alkoholických nápojov. Spresňuje, že súkromná osoba, ktorá nadobudla tieto nápoje v Nemecku, ich kúpila pre svoju vlastnú potrebu a zaplatila náklady na prepravu uvedených nápojov priamo prepravnému podniku X.

23 Podľa tohto súdu judikatúra Súdneho dvora neumožňuje určiť spôsob, ako sa má vykladať výraz „ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“, ktorý je použitý v článku 36 ods. 1 smernice 2008/118.

24 Uvedený súd sa domnieva, že vo veci, ktorá mu bola predložená, musí posúdiť, či sa B UG priamo alebo nepriamo podieľala na preprave predmetných nápojov do iného členského štátu v zmysle článku 36 ods. 1 smernice 2008/118, vzhľadom na skutočnosť, že internetová stránka tejto spoločnosti uvádza rôzne prepravné podniky a poskytuje informácie o nákladoch na prepravu, ktoré znášajú kupujúci. Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že táto internetová stránka obsahovala odkazy na internetové stránky prepravných podnikov a že po tom, ako kupujúci klikol na odkaz zodpovedajúci jednému z týchto podnikov, sa informácie o tovare, ktorý sa má prepravovať, automaticky preniesli na internetovú stránku vybraného prepravného podniku, z internetovej stránky predajcu.

25 Za týchto podmienok Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni smernica 2008/118, najmä jej článok 36, ktorý sa týka zásielkového obchodu, výkladu [relevantných vnútroštátnych právnych ustanovení], podľa ktorého sa predajca tovaru podliehajúceho spotrebnej dani so sídlom v inom členskom štáte považuje za účastníka prepravy tohto tovaru do členského štátu určenia a za osobu podliehajúcu spotrebnej dani zo zásielkového obchodu v členskom štáte určenia len preto, že predajca na svojej [internetovej] stránke nabáda kupujúceho na využitie konkrétnej prepravnej spoločnosti?

2. Odoslal alebo prepravil predajca tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v zmysle článku 36 ods. 1 smernice 2008/118 tento tovar priamo alebo nepriamo do iného členského štátu a bol povinný zaplatiť spotrebnú daň zo zásielkového obchodu v zmysle tejto smernice, ak na [internetovej] stránke predajcu boli odporúčané určité prepravné spoločnosti a boli uvedené údaje o nákladoch na prepravu, ktoré vznikli kupujúcemu, a náklady na prepravu boli fakturované prepravnou spoločnosťou, ktorej boli poskytnuté údaje o prepravovanom tovare bez akéhokoľvek zásahu kupujúceho? Je na posúdenie tejto otázky relevantná skutočnosť, že kupujúci uzavrel samostatnú zmluvu o preprave tovaru s prepravnou spoločnosťou uvedenou na [internetovej] stránke predajcu?“

O prejudiciálnych otázkach

26 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 36 ods. 1 smernice 2008/118 má vykladať v tom zmysle, že v situáciách uvedených v tomto ustanovení sa má tovar podliehajúci spotrebnej dani považovať za tovar, „ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“, a tak tento predajca je povinný zaplatiť spotrebnú daň v tomto inom členskom štáte, ak predajca koná tak, aby usmernil kupujúceho pri výbere spoločnosti poverenej odoslaním a/alebo prepravou tohto tovaru tým spôsobom, že navrhuje a uľahčuje využívanie určitých spoločností, ktoré môžu byť uvedenou prepravou poverené.

27 Podľa článku 7 ods. 1 smernice 2008/118 daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká v čase uvedenia tovaru do daňového voľného obehu a v členskom štáte, v ktorom je tento tovar do daňového voľného obehu uvedený.

28 Ako však pripomenul generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, ustanovenia kapitoly V smernice 2008/118 sa týkajú situácií, v ktorých bol tovar podliehajúci spotrebnej dani po uvedení do daňového voľného obehu predmetom prepravy v rámci Európskej únie. S výhradou osobitných situácií uvedených v článku 32 tejto smernice, tieto ustanovenia zodpovedajú požiadavke zabezpečiť dodržiavanie zásady daňovej teritoriality, podľa ktorej sa spotrebná daň musí platiť v krajine skutočnej spotreby, a požiadavke zabrániť dvojitému zdaneniu dotknutého tovaru.

29 Medzi uvedenými ustanoveniami sa nachádza článok 36 tejto smernice.

30 Podľa odseku 1 tohto článku, ktorý sa týka zásielkového obchodu, tovar podliehajúci spotrebnej dani už uvedený do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte, ktorý kúpi iná osoba než oprávnený prevádzkovateľ daňového skladu alebo registrovaný príjemca, usadená v inom

členskom štáte, ktorá nevykonáva nezávislú ekonomickú činnosť, a ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene, je predmetom spotrebnej dane v členskom štáte určenia.

31 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd usiluje určiť, či situácia, o ktorú ide vo veci samej, predstavuje zásielkový predaj, ktorého osobitosťou je, že dotknutý tovar bol „odo[slaný] alebo preprav[ený] do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“ v zmysle tohto článku 36 ods. 1.

32 V tejto súvislosti z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že internetová stránka spoločnosti B UG, dostupná aj vo fínskom jazyku, odporúčala kupujúcim alkoholických nápojov predávaných prostredníctvom tejto stránky prepravné spoločnosti, ktoré na nej boli identifikované. Okrem toho uvedená internetová stránka poskytovala informácie o nákladoch na prepravu, ktoré znáša kupujúci, ak si vyberie jednu z týchto spoločností, a obsahovala odkaz na internetovú stránku každej z týchto spoločností, na ktorú, po tom, čo kupujúci na tento odkaz klikol, boli zaslané informácie o tovare, ktorý sa mal prepraviť, bez zásahu tohto kupujúceho.

33 Za týchto podmienok, s výhradou overení, ktoré prislúcha vykonať vnútroštátnemu súdu, predajca koná tak, že usmerňuje výber kupujúceho, pokiaľ ide o spoločnosť poverenú odoslaním a/alebo prepravou tovaru kúpeného na svojej internetovej stránke.

34 Ak predajca koná takýmto spôsobom, musí sa považovať za nepriamo zapojeného do odoslania a/alebo prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani do členského štátu určenia, a v dôsledku toho za osobu povinnú zaplatiť spotrebnú daň v tomto členskom štáte podľa pravidiel stanovených v článku 36 ods. 1 až 3 smernice 2008/118.

35 Ako totiž vyplýva najmä z použitia pojmu „nepriamo“ v článku 36 ods. 1 tejto smernice, toto ustanovenie bolo formulované tak, aby zahŕňalo nielen prípad, keď predajca sám vykonáva prepravné a/alebo špedičné služby, ale aj iné prípady, medzi ktoré patrí prípad, keď predajca nepriamo riadi odoslanie a/alebo prepravu tým spôsobom, že ponúka spotrebiteľovi výber medzi odosielateľmi a/alebo prepravcami, ktorých odporúča.

36 Uvedené ustanovenie tak jasne potvrdzuje, že normotvorca Únie sa viac zaujíma o objektívnu povahu úkonov ako o právnu formu, ktorá im bola priznaná (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o článok 10 ods. 2 smernice 92/12, ktorého znenie bolo analogické zneniu článku 36 ods. 1 smernice 2008/118, rozsudok z 2. apríla 1998, EMU Tabac a i., C-296/95, EU:C:1998:152, bod 46).

37 To znamená, ako to zdôraznil generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, že výrazové spojenie „ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“, sa má vykladať tak, aby zaplatenie spotrebnej dane odrážalo hospodársku realitu transakcie, pričom sa neprihliada na žiadny formalizmus.

38 Ako uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, okolnosť, že kupujúci uzavrel dve samostatné zmluvy, jednu s predajcom a druhú s prepravnou spoločnosťou, je irelevantná na účel posúdenia, či sa na predmetný zásielkový obchod vzťahuje alebo nevzťahuje prípad uvedený v článku 36 ods. 1 smernice 2008/118.

39 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prejudiciálne otázky odpovedať tak, že článok 36 ods. 1 smernice 2008/118 sa má vykladať v tom zmysle, že v situáciách uvedených v tomto ustanovení sa má tovar podliehajúci spotrebnej dani považovať za tovar, „ktorý sa odošle

alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“, a tak tento predajca je povinný zaplatiť spotrebnú daň v tomto inom členskom štáte, ak predajca koná tak, aby usmernil kupujúceho pri výbere spoločnosti poverenej odoslaním a/alebo prepravou tohto tovaru tým spôsobom, že navrhuje a uľahčuje využívanie určitých spoločností, ktoré môžu byť uvedenou prepravou poverené.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 36 ods. 1 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS

sa má vykladať v tom zmysle, že:

v situáciách uvedených v tomto ustanovení sa má tovar podliehajúci spotrebnej dani považovať za tovar, „ktorý sa odošle alebo prepraví do iného členského štátu priamo alebo nepriamo predajcom alebo v jeho mene“, a tak tento predajca je povinný zaplatiť spotrebnú daň v tomto inom členskom štáte, ak predajca koná tak, aby usmernil kupujúceho pri výbere spoločnosti poverenej odoslaním a/alebo prepravou tohto tovaru tým spôsobom, že navrhuje a uľahčuje využívanie určitých spoločností, ktoré môžu byť uvedenou prepravou poverené.

Podpisy